

[Formanden]

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af forskellige skattelove. (Forlængelse af dele af skibsværftsaftalen).

Af Nyrup Rasmussen (S) og Sonja Albrink (CD) m.fl.

(Fremsat 20/12 91. Første behandling 19/2 92. Betænkning 27/2 92. Anden behandling 12/3 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 120 stemmer (S, KF, V, SF, FP, CD og KRF); 5 (RV) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ophævelse af lov om butikstid. (Afskaffelse af lukkeloven).

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 22/10 91. Første behandling 29/11 91. Betænkning 20/2 92. Anden behandling 12/3 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 7 (FP) stemte for, 112 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om uafhængig vurdering af forslag til traktat om Den Europæiske Union.

Af Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 10/3 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Regeringen kan ikke tiltræde SF's forslag, og jeg skal begrunde det ganske kort.

Selve det grundlæggende spørgsmål om at afgive suverænitet til Fællesskabet tog vi stilling til i 1972. Det var her, det helt afgørende skridt blev taget, og man sagde, at for at bevare suverænitet kan det være nødvendigt at afgive suverænitet. Og ved at afgive suverænitet samtidig med, at andre medlemslande også gør det, opnår vi jo meget mere indflydelse på vores egen skæbne.

I unionstraktatens tilfælde er der tale om et samarbejde om en lang række problemer, som den enkelte nationalstat ikke selv kan løse, og derfor er det nødvendigt at indgå i et samarbejde. Herved vinder det internationale samfund som helhed suverænitet, fordi det bliver sat i stand til at løse problemer, som medlemslandene ikke kan løse hver for sig, og det er jo netop den erfaring, vi har gjort. I Fællesskabet kan man opnå resultater, som tilmed kan have effekt på global basis; Fællesskabet er altså et nødvendigt praktisk værktøj til et videregående internationalt samarbejde.

I det lovforslag, regeringen har fremsat om Danmarks tiltrædelse af unionstraktaten, og som vi skal behandle senere i dag, er det ganske klart afgrænset, på hvilke områder vi afgiver suverænitet; det er udtømmende præciseret i lovforslagets § 2. Suverænitetsafgivelsen er altså nøje afgrænset til, hvad unionstraktaten går ud på, og det, vi forpligter os til, er det, der befinder sig inden for den nuværende